

kaip erškėčių spygliai

Valdai

Kaip erškėčių spygliai
nagai į smilkinius siurbias
tos saulės tie žalgiriai durbės
pečiuosna įsmigo giliai

kraujas į nemunus liejos
kol jums laisvę nešiau
per visas galilėjas
per golgotas ir dar aukščiau

atsimena jotvingiai prūsai
gulbė juoda Nemune -
amžiai manin atsimušę
sudužo o aš į juos - ne

per dangų žemę ir mirtį
likimus gaudžiai mažus
kalavijas sminga į širdį
devintasis - nuluš?

atpildas

Kaip paprastai Laimės bruožai nublinksta
Apsikabinimai kvapą užgniaužia todėli trumpi
Alsavimas mūsų - Siamo dvynys -
mokos nykti iš anksto
Atgaila vis švelni atgaila vis švelni ir trapi

Lietus Tavo veidą užtamsins - pečiais nuleistais
tiek širdgėlos slinks kad žemė pakils lyg užstoti
Atatupstas gailestis traukias
ašaroto žvilgsnio kraštais
Ką padarei su mumis genialioji beprote!

Mesk šukas kad suoštų giria mesk šalikėlį
nukirpki kasas - gal vaivorykštė ves dausosna
O Angelo šaltas marmurinis šešėlis
po kojomis nukris ir pavirs erškėčių liepsna